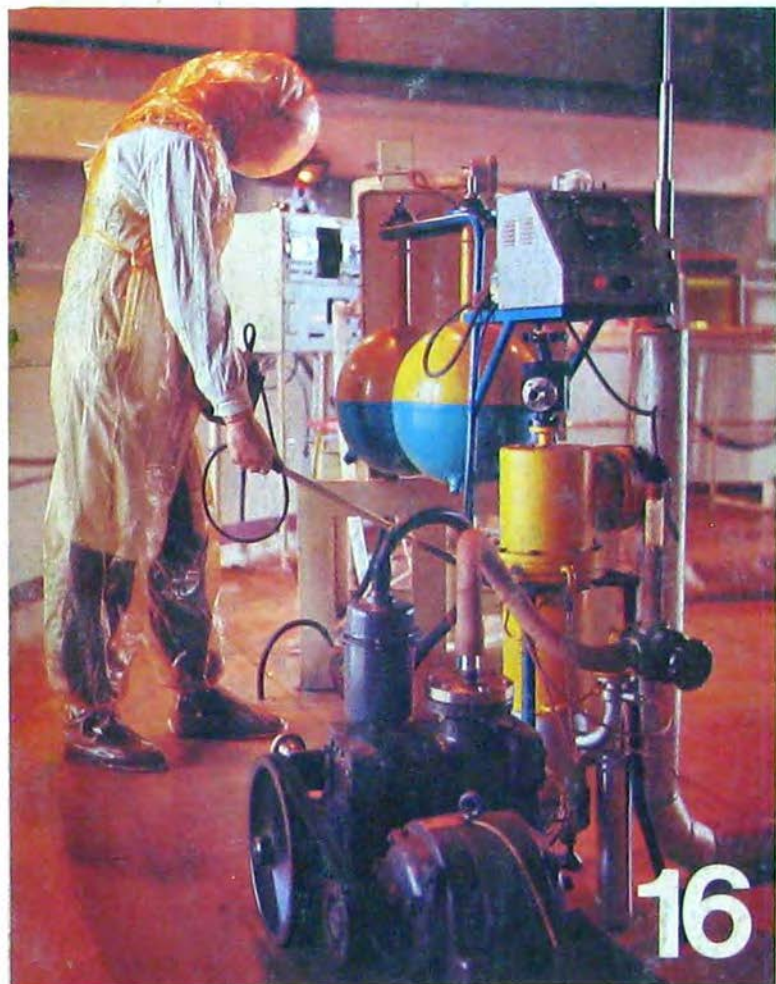

ପରୁମାଣୁ

16

ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ମାଳା — 16

ପରମାଣୁ

LARK BOOKS

Lewis Road, Bhubaneswar 751014

LARK BOOKS

Bhubaneswar, Calcutta, Cuttack, Madras

ବୈଦିକ ବିଜ୍ଞାନ ମାଳା

- 1 ବାୟୁ
- 2 ମୃତ୍ତିକା
- 3 ବିଦ୍ୟୁତ୍
- 4 ବଳ ଓ ମାପ
- 5 ତାପ
- 6 ଆଲୋକ
- 7 ସଜୀବ ବସ୍ତୁ—ଜୀବଜନ୍ତୁ
- 8 ସଜୀବ ବସ୍ତୁ—ମନୁଷ୍ୟ
- 9 ସଜୀବ ବସ୍ତୁ—ବୃକ୍ଷଲତା
- 10 ଚୁମ୍ବକତ୍ୱ
- 11 ଶବ୍ଦ
- 12 ଜଳ
- 13 ପ୍ରାଣୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ
- 14 ମହାକାଶ ଓ ମନୁଷ୍ୟ
- 15 ସମୁଦ୍ରରେ ଜୀବନ
- 16 ପରମାଣୁ

© 1981 FEP International Private Limited
123456789S8987654321

Printed and bound by
FEP International Private Limited, Jurong, Singapore.

ଏହି ପ୍ରଯୁକ୍ତି-ବିଦ୍ୟା ଯୁଗରେ ବିଜ୍ଞାନର ମୂଳ କଥାଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜାଣିବା ଖୁବ୍ ଦରକାରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏହି ‘ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ମାଳା’ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଏହି ମାଳାରେ ଥିଛି ୧୬ଟି ଛୋଟ ଛୋଟ ବହି । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୂଳ ବିଷୟକୁ ନେଇ ସ୍ୱୟଂ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଲେଖା । ପାଠ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ସୁବୋଧ୍ୟ ଓ ସୁଖପାଠ୍ୟ କରିବା ନିମିତ୍ତ ବହୁତ ରଙ୍ଗୀନ ଛବି ଏବଂ ପଟୋଗ୍ରାଫ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି; ଉଷାକୁ ମଧ୍ୟ ସହଜ ଓ ସାବଲୀଳ କରିବା ପାଇଁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ।

ସର୍ବୋପରି ବହିଗୁଡ଼ିକରେ ବହୁତଗୁଡ଼ିଏ କୌତୂହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପରୀକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା କି ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଘରେ କରିପାରିବେ । ଘରେ ଏବଂ ଘରର ପରିବେଶରେ ମିଳୁଥିବା ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ କରିବା ପାଇଁ ‘ନିଜେ କର’ ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଖୁବ୍ ସହଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ସୂଚୀ

ପୃଷ୍ଠା

ବସ୍ତୁ	5
ବସ୍ତୁ କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ?	6
ତାଲଟନକ ପରମାଣୁବାଦ	6
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ଆବିଷ୍କାର	7
ଡେଜର୍ଣ୍ଣିୟତା	8
ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ଆବିଷ୍କାର	8
ପରମାଣୁର ପ୍ରତିରୂପ ବା ମଡେଲ	10
ପରମାଣୁର ଗଠନ	10
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରମାଣୁ	12
କେତେକ ପରମାଣୁର ଗଠନ	14
ମୌଳିକ ଓ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ	16
ପରମାଣୁର ମିଳନ ବା ରସାୟନିକ ସଂଯୋଗ	17
ନିଉକ୍ଲିଅସ୍	21
ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ବିଭଜନ	22
ସମପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଧାର	25
ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସଙ୍ଗମ ବା ପୁଂଜନ	28
ପରମାଣୁର ଉପଯୋଗ	29
ଶେଷ କଥା	32

ବସ୍ତୁ

ଆମ ଗୁରୁପଟେ ଯେତେ ଜିନିଷ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର—ଆମ କ୍ବାସ-
ରୁମ୍‌ରେ ଥିବା ଚଉକି, ଡେସ, ବେଞ୍ଚ, କାଗଜ ଓ କଇମ; ଗୁମ୍‌ରେ ଚଢ଼ୁଥିବା
ଗାଡ଼ି, ମଟର, ସାଇକେଲ ଓ ବସ; ଗାଁ ଗୁରୁପଟେ ଭରପୂର ହୋଇ ରହିଥିବା
ଗଛବୃକ୍ଷ, ଜୀବଜନ୍ତୁ; ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀ, ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଓ ମେଘ; ସମୁଦ୍ରରେ
ମାଛ, ଶିଉଳି ଓ ପ୍ରବାଳ; ମହାକାଶରେ ତାରାଗଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ।
ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ତୁମ ଶରୀର ସମେତ ଆଉ ଯେତେ ଯାହା ଜିନିଷ ଅଛି ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ
ବସ୍ତୁ କୁହାଯାଏ । ନିଜେ ରହିବା ପାଇଁ ଯେ କୌଣସି ଜିନିଷ ଯେତେ ବେଶି ହଉ
ବା ଯେତେ କମ୍ ହଉ କିଛି ନାଁ କିଛି ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରେ ଓ ତାର ମଧ୍ୟ କିଛି
ନାଁ କିଛି ଓଜନ ଥାଏ । ସେଇ ଜିନିଷକୁ ଆମେ କହୁ ବସ୍ତୁ ।

ଏ ଛବିରେ ଯାହାକିନ୍ତୁ ଦେଖୁଛ ଏପରିକ ଏଇ କାଗଜ ଯାହା ଉପରେ
ଛାପାଚାହିଲୁ, ସମସ୍ତେ ବସ୍ତୁର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ବସ୍ତୁ କେଉଁ ଥିବେ ତଥା ?

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ବସ୍ତୁ କଅଣ ଓ ତାହା କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଦାର୍ଶନିକ ଭବିଥିଲେ ଯେ ବସ୍ତୁ 'ହାଇଲ' ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ପଦାର୍ଥଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଛି । ଆଉ କେତେକ ଦାର୍ଶନିକ କହୁଥିଲେ ଯେ ବସ୍ତୁ ମାଟି, ପାଣି, ପବନ ଓ ନିଆଁ ଏଇ ଗୁଡ଼ିକ ପଦାର୍ଥର ସମ୍ମିଶ୍ରଣରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ଏ ଦୁଇଟି ଛଡ଼ା ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର ମତବାଦୀ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ବସ୍ତୁ ଆଖିକୁ ଦିଶୁ ନ ଥିବା ଅତି ଛୋଟ ଛୋଟ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଛି । ସେହି କଣିକା-ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ କ୍ଷୁଦ୍ରାକୃତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ଆଉ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରାଦପିକ୍ଷୁଦ୍ର କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ନାମକରଣ କରିଥିଲେ 'ପରମାଣୁ' । ପରମାଣୁ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯାହାକୁ ଆଉ ବିଭକ୍ତ କରିହେବ ନାହିଁ । ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ପଦାର୍ଥର ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ଧର୍ମ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ଜଗତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁର ଉତ୍ପତ୍ତି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି ।

ଏଇ ଯେତେ କଥା କୁହାଗଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁଥିଲୁ ମନଗଢ଼ା ଯୁକ୍ତିର କଥା । ନିଜ ଯୁକ୍ତିକୁ କାମରେ ଦେଖାଇ ସତ ବୋଲି କେହି ପ୍ରମାଣ କରି ନ ଥିଲେ । ବହୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରଣାଟି ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଭବିନେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତୃତୀୟଟି ହିଁ ଆଜି ଆମେ ବସ୍ତୁ କହିଲେ ଯାହା ବୁଝୁ ତାର ପାଖାପାଖି ଧାରଣାଟିଏ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।

ଡାଲଟନଙ୍କ ପରମାଣୁବାଦ

ଇଂଲଣ୍ଡର ବାସିନ୍ଦା ଡାଲଟନ୍ ଜନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଭାଗର ଲୋକ । ସେ ଜଣେ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ପରମାଣୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣିକା ଯାହାକୁ ଆଉ ଭଙ୍ଗି ଛୋଟ କରାଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଓ ପରମାଣୁକୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇ ହେବ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁ କିପରି ପରମାଣୁରୁ ଗଢ଼ା ହୋଇଛି ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେ ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକୁ କୁନି କୁନି ଗୋଲ

ଡାଲ୍‌ଟନଙ୍କ ମତରେ ବସ୍ତୁ
ବସ୍ତୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବଦ୍ଧ
ସ୍ବଦ୍ଧ ଗୋଲକାର ପରମାଣୁ
ନେଇ ଗଠିତ ।

ଗୋଲ୍ ଟାଣ ଟାଣ ଗୁଳିଗୁଡ଼ିଏ ଭଳି ଚିତ୍ର କରି ବସ୍ତୁର ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀର ନମୁନା
ଦିଆଯି କରାଯିଲେ । ଆଜି ଡାଲ୍‌ଟନଙ୍କ ପରମାଣୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କେତେକ ଧାରଣା
ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ । କିନ୍ତୁ ପରମାଣୁ ଉପରେ ଆହୁରି ନୂଆ ନୂଆ ଗବେଷଣାରୁ
ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ପରମାଣୁ ନିଜେ ତା'ଠାରୁ ଛୋଟ ଆହୁରି କେତେ ଜାତି କୁନି
କୁନି କଣିକାରେ ଗଠିଆ ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ଆବିଷ୍କାର

ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗରେ ଡେ. ଡେ. ଟମ୍ସନ୍ ନାମକ ଜଣେ
ଇଂରେଜ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ସ୍ରୋତର ମୂଳ ପ୍ରକୃତି ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ଗବେଷଣା କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଗୋଟିଏ ନଳୀ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ,
ଯେଉଁଥିରୁ ବାୟୁ କାଢ଼ି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏ ନଳୀକୁ କାଥୋଡ଼ରଶ୍ମି ନଳୀ କୁହାଯାଏ ।
ଏହି ପରୀକ୍ଷାରୁ ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ନଳୀ ଭିତରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍
ସ୍ରୋତରେ ଟିକି ଟିକି କଣିକାମାନ ଛୁଟି ଶୁଭିଥିଲା । ଏ କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ଆବେଗ
(ଶୂର୍ଯ୍ୟ) ଋଣାତ୍ମକ ବା ନେଗେଟିଭ୍ । ସେ କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଏବେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍
ଦିଆଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପରମାଣୁରୁ
ଜାତ ହୁଏ । ପରେ ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ବସ୍ତୁତ୍ବ (ସମୁଦାୟ
ବସ୍ତୁର ପରିମାଣ) କେତେ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ । ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ବସ୍ତୁତ୍ବ ଅତି
କମ; ସମୁଦାୟ ହାଲୁକା ଉଦଜାନ ପରମାଣୁ ବସ୍ତୁତ୍ବର କାଣ୍ଡେଶ ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ ।
ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ପରମାଣୁଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ସାନ ପଦାର୍ଥଟିଏ ।

ତେଜସ୍ବିୟତା

ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କେତେ ଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ, କେତେକ ପ୍ରକାର ପରମାଣୁ ଆପେଆପେ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି ଓ ସେଥିରୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବସ୍ତୁକଣିକା ପୁଣି ବାହାରୁଛି । ପରମାଣୁ ଏମିତି ଭାଙ୍ଗିଯିବାବେଳେ ସେଥିରୁ କେତେ ପ୍ରକାର ଖୁବ୍ କୁନି କୁନି କଣିକା ମଧ୍ୟ ବାହାରେ । ଏସବୁ କଣିକା ଯେଉଁ ପରମାଣୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତେଜସ୍ବିୟ ପରମାଣୁ କୁହାଯାଏ । ତେଜସ୍ବିୟ ପରମାଣୁରୁ ବାହାରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ କଣିକା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକର ନାମ ହେଉଛି ଆଲ୍ଫା କଣିକା ।

ଇ. ରଦରଫୋର୍ଡ୍

ଜଲ୍ପସ ବର

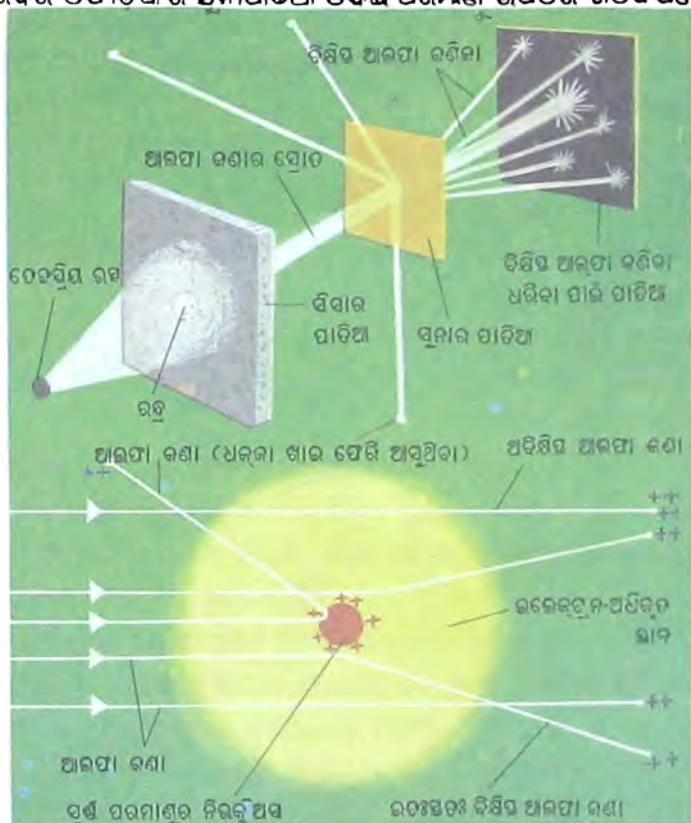
ଏଇମାନଙ୍କ ବାମ ପଟ୍ଟରେ
ପରମାଣୁର ସଠନ ବୁଝିବା
ସହଜ ମୋର ପାରିଛି

ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ଆବିଷ୍କାର

୧୯୧୧ ମସିହା ବେଳକୁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ଇ. ରଦରଫୋର୍ଡ୍ (ଜେମ୍ସ-ନିଉଜିଲଣ୍ଡ) ପରମାଣୁକୁ ଘେନି ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଧରଣର ଗବେଷଣା କରିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଅତି ପତଳା ସୁନାପାତିଆ ଉପରକୁ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଆଲ୍ଫା-କଣିକାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ଜୋର୍ ସୁଅ ଛାଡ଼ିଲେ କ'ଣ ହେଉଛି ସେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ସୁଅରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରାୟ ସବୁତକ ଆଲ୍ଫା କଣିକା ସୁନା ପାତିଆକୁ ଭେଦି ପାରୁ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେତେକ କଣିକା ଧକ୍କା ଖାଇ ପଛକୁ ଛିଟିକି ଆସିଲେ । ସୁନାପାତିଆ ଭିତରେ ଆଲ୍ଫାକଣିକାଗୁଡ଼ିକ ଗଢ଼ିଯିବାର କାରଣ—ପାତିଆଟି ଯେଉଁ ସବୁ ପରମାଣୁକୁ ଘେନି ଗଢ଼ା ସେସବୁ ପରମାଣୁ ପ୍ରକୃତରେ କଠିନ ଜିନିଷ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଭିତର ପଟର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନ ଖାଲି ଶୂନ୍ୟ; ତେଣୁ ଆଲ୍ଫାକଣିକାର ବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ

ପ୍ରାୟ କିଛି ହେଲେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନ ଥାଏ । ତଥାପି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାଣୁର କେନ୍ଦ୍ର-
ସ୍ଥଳରେ କିଛି ଛୋଟିଆ ଆଉ ଇରି ନିଦାଳିଆ ବସ୍ତୁ ଜମି ରହିଥାଏ ନିସ୍ପୟ ।
ନବେତ ଯେଉଁ କେତୋଟି ଆଲ୍‌ଫାକଣିକା ସେଥିରେ ଧକ୍କା ଖାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ
ପଛୁଆ ଛିଟିକି ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ । ପରମାଣୁର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳରେ ଥିବା ଏଇ ଓଜନିଆ,
ନିଦାଳିଆ ବସ୍ତୁକୁ ରଦରଫୋର୍ଡ୍ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ । ପରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଥିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ।
ରଦର ଫୋର୍ଡ୍‌ଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୋଗ୍ୟତା ଦେଇ ପରମ୍ପଣା ଉପରେ ଗବେଷଣା

ପରମାଣୁର ପ୍ରତିରୂପ ବା ମଡେଲ

ପରମାଣୁଟିଏ ଦିଶେ କେମିତି ? ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି କେହି ଠିକ୍ କରି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ସେ କଥା । ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତାର ଆକୃତି ଯାହା ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଇ ଅନୁମାନରୁ ପରମାଣୁର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମଡେଲ୍ ତିଆରି କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ।

ପରମାଣୁର ଅନେକ ପ୍ରକାର ମଡେଲ କରାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏ ମଡେଲଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ପରମାଣୁର ଅସଲ ରୂପ ନୁହେଁ ବୋଲି ମନେ ରଖିବା ଦରକାର । ତଥାପି ପରମାଣୁ କ'ଣ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ଏଇ ମଡେଲଗୁଡ଼ିକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରମାଣୁର ଗଠନ

ପରମାଣୁରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ କଣିକା ଥିବା ଆମେ ଜାଣିଛୁ । ତାଛଡ଼ା ଆଉ ଦୁଇ ପ୍ରକାର କଣିକା ମଧ୍ୟ ପରମାଣୁରେ ଥାଏ, ଯଥା—ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ । ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ର ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆବେଶ (ରୂପ) ରଣାତ୍ମକ ବା ନେଗେଟିଭ୍ (—) । ପ୍ରୋଟନ୍ର ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆବେଶ ଧନାତ୍ମକ ବା ପଜିଟିଭ୍ (+) । କିନ୍ତୁ ନିଉଟ୍ରନ୍ର କୌଣସି ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆବେଶ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ତାହା ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଭାବରେ ଉଦାସୀନ ।

ଯେଉଁ କଣିକାଗୁଡ଼ିକର କିଛି ନା କିଛି ଆବେଶ ଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଗୁଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଗୁଣଟି ହେଲା—ବିପରୀତ ଆବେଶ ଧରିଥିବା କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଓ ସମାନ ପ୍ରକାର ଆବେଶ ଧରିଥିବା କଣିକା ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ଧନାତ୍ମକ ଆବେଶ ଥିବା କଣିକା ରଣାତ୍ମକ ଆବେଶ ଥିବା କଣିକାକୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରେ । ଅଥଚ ଗୋଟିଏ ଧନାତ୍ମକ ଆବେଶ ଥିବା କଣିକା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେଇଭଳି କଣିକାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ । ରଣାତ୍ମକ ଆବେଶ ଥିବା କଣିକାର ଧର୍ମ ବି ତଦ୍ବଦ୍ଧ । ସାଧାରଣତଃ ପରମାଣୁରେ ଥିବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଓ ପ୍ରୋଟନ୍ର ସଂଖ୍ୟା ସମାନ । ଏଥିପାଇଁ ପରମାଣୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଭାବରେ ଉଦାସୀନ ବା ନିଉଟ୍ରାଲ୍ ।

ପରମାଣୁର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନ୍ୟୁଟ୍ରନ୍ ଏକାଠି ଗୁପ୍ତରୂପେ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ର ସମାହାରକୁ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ କୁହାଯାଏ । ପରମାଣୁରେ ଯେତେଟି ପ୍ରୋଟନ୍ ଥାଏ ସେଇ ସଂଖ୍ୟାକୁ ପାରମାଣବିକ ସଂଖ୍ୟା ବା ଆର୍ଦ୍ରମିକ ନମ୍ବର କୁହାଯାଏ । ପରମାଣୁରେ ଥିବା ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ମିଳିତ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା ବା ମାସ୍ ନମ୍ବର କୁହାଯାଏ । ଏ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟା ଜଣାପଡ଼ିଗଲା ପରେ ପରମାଣୁରେ କେତେଟି ନିଉଟ୍ରନ୍ ଥାଏ, ତାହା ଏହି ସମୀକରଣଟି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିଦେଇ ହେବ ।

$$\text{ନିଉଟ୍ରନ୍ ସଂଖ୍ୟା} = \text{ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା} - \text{ପାରମାଣବିକ ସଂଖ୍ୟା}$$

କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସାଧାରଣ ପରମାଣୁ					
ପରମାଣୁ ନାମ	ଚିହ୍ନ	ପାରମାଣବିକ ସଂଖ୍ୟା (ପ୍ରୋଟନ୍ ସଂଖ୍ୟା)	ନିଉଟ୍ରନ୍ ସଂଖ୍ୟା	ଜ୍ୟେଷ୍ଠତମ ସଂଖ୍ୟା	ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା (ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ମିଳିତ ସଂଖ୍ୟା)
ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍	H	1	0	1	1
ହିଲିଅମ	He	2	2	2	4
ଲିଥିଅମ	Li	3	4	3	7
କାର୍ବନ	C	6	6	6	12
ଅକ୍ସିଜେନ୍	O	8	8	8	16
ସୋଡ଼ିଅମ	Na	11	12	11	23
କ୍ଲୋରିନ୍	Cl	17	18	17	35
କାଲସିଅମ	Ca	20	20	20	40
ଲୌହ	Fe	26	30	26	56
କୋବାଲ୍ଟ	Co	27	32	27	59
ଟିନ୍	Sn	50	69	50	119
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ	Au	79	118	79	197
ଉରାନିଅମ	U	92	146	92	238

ତିନି ପ୍ରକାର କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ସବୁଠାରୁ ହାଲୁକା । ଏହାର ଓଜନ ପ୍ରୋଟନ୍ ବା ନିଉଟ୍ରନ୍ ତୁଳନାରେ ଏତେ କମ୍ ଯେ, ଏହାର ଓଜନ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଚୁର ଓ ଗତି ତୀବ୍ର ।

ରଦରଫୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ସୁନାପାତିଆ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ପରମାଣୁ ଭିତରଟା ଅଧିକାଂଶ କେବଳ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ବା ଫାଙ୍କା । ପରମାଣୁର ମୋଟ ଆକାର ତୁଳନାରେ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଅତି କମ୍ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରେ ଏବଂ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରିପଟେ ବିଭିନ୍ନ କୋଷ (shell) ବା ଶକ୍ତିସ୍ତର ଗୁଡ଼ିକରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରିପଟେ ମେଘ ଘୋଟିଲ ପରି ଘୋଟି ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ଧାରଣା ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତିତ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ କରିବା କଷ୍ଟକର ବୋଧ ହେଉଥିବାରୁ ଏଠାରେ ତେନିଏ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିଲ୍ସ୍ ବର ୧୯୧୮ ସାଲରେ ଦେଇଥିବା ମଡେଲ୍‌ଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଛି । ଏହି ମଡେଲ୍‌ଟି ଅତି ସରଳ । କଟିଳ ଚକ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବୁଝିପାରିବା ନାହିଁ । ତେଣୁ କେବଳ ଏହି ମଡେଲ୍‌ଟିକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ଆମେ ପରମାଣୁର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣିପାରିବା । ବ'ର ଏହି ମଡେଲ୍‌ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ଘୁରୁଥିବା ପରି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ କକ୍ଷରେ ଥାଇ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରିପଟେ ଘୁରୁଛନ୍ତି ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରମାଣୁ

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଶତାଧିକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପରମାଣୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାଣୁର ମୋଟ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍, ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନ୍ୟତଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାଣୁକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାଣୁର ନାମକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ସୂଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ସାଂକେତିକ ଚିହ୍ନ ବା ସୂଚକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ୧୧ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଲିକାରେ କେତୋଟି ପରମାଣୁର ନାମ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଚିହ୍ନ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପାରମାଣବିକ ସଂଖ୍ୟା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଧାରଣ କରିଥିବା ନିଉଟ୍ରନ୍ ଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ସଂଖ୍ୟା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି ।

ପରମାଣୁ ପ୍ରକରପଣର ବିଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି

କାରବନ ►

୪ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍
୩ଟି ପ୍ରୋଟନ୍
୩ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍

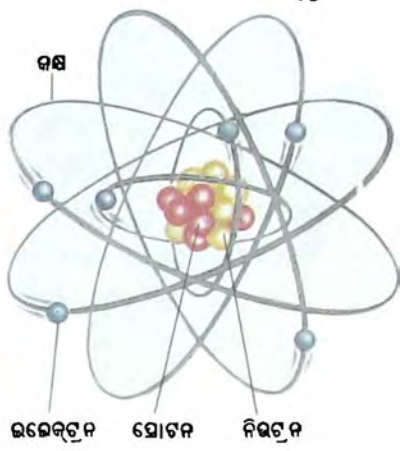
୬ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍
୬ଟି ପ୍ରୋଟନ୍
୬ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍

ଲିଥିଅମ ▼

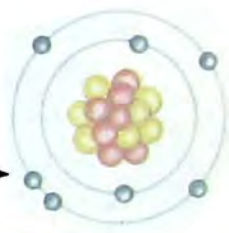
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍
ମେଘ

୬ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍
୫ଟି ପ୍ରୋଟନ୍
୫ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍

୬ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍
୬ଟି ପ୍ରୋଟନ୍
୬ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍

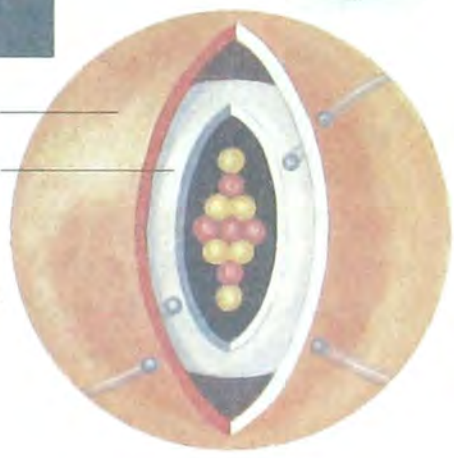
ନାଇଟ୍ରୋଜେନ ►

ବାହ୍ୟକୋଷ

ଭିତର କୋଷ

ବରମ ►

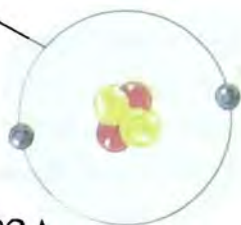
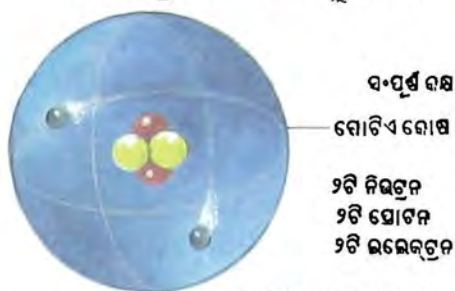
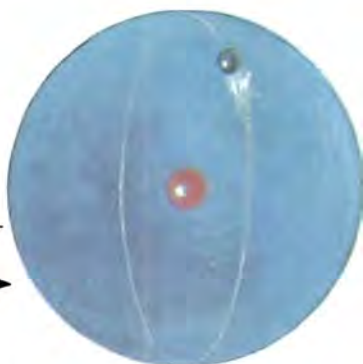
କେତେକ ପରମାଣୁର ଗଠନ

୧୧ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚାଲିକାରୁ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ, ଗୋଟିଏ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ପରମାଣୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଓ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୋଟନ୍‌କୁ ଘେନି ଡିଆରି । ଏଇ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପରମାଣୁ ଯେଉଁଥିରେ ନିଉଟ୍ରନ୍ ନାହିଁ । ୧୫ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ପରମାଣୁର ଚିତ୍ର ଦେଖ । ଏହାର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପ୍ରୋଟନ୍ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରିପଟେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଘୂରୁଛି ।

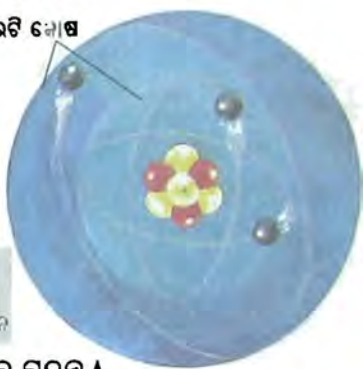
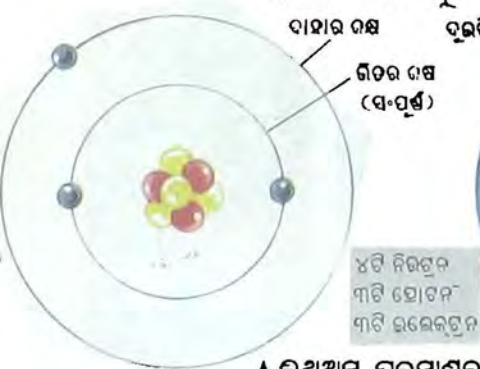
ହିଲିଅମ୍ କଥା ଧରଯାଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିଲିୟମ୍ ପରମାଣୁରେ ୨ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍, ୨ଟି ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ୨ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍ ଅଛି । ୧୫ ପୃଷ୍ଠାର ଚିତ୍ରରେ ଏହାର ଗଠନ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଦୁଇଟିଯାକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରିକଡ଼େ ସମାନ ଦୂରତାରେ ରହି ଘୂରୁଛି । ତେଣୁ ଆମେ କହୁ—ସେ ଦୁଇଟି ଏକା କୋଷରେ ରହି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଗୁରି କଡ଼େ ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତି ।

ଲିଥିୟମ୍ ପରମାଣୁଟି ୩ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍, ୩ଟି ପ୍ରୋଟନ୍, ଓ ୫ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍‌ର ସମାହାରରେ ଗଠିତ । ୧୫ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିତ୍ରରୁ ତୁମେ ଜାଣିପାରୁଛ ଯେ, ଏହାର ଗଠନ-ପ୍ରଣାଳୀ ସାମାନ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ହୋଇଛି । ଏହାର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରେ ୩ଟି ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ୫ଟି ନିଉଟ୍ରନ୍ ରହିଛି । ହିଲିଅମ୍ ପରମାଣୁ ଭଳି ଦୁଇଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଗୋଟିଏ କୋଷରେ ଥାଇ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୂରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୃତୀୟ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଟି ଟିକିଏ ବେଶି ଦୂରରେ ଥାଇ ଏକ କୋଷରେ ରହି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘୂରୁଛି ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ନାନା ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜାଣି ପାରିଛନ୍ତି ଯେ, ପରମାଣୁର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଷରେ କେବଳ କେତୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ରହି-ପାରିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ନିକଟତମ ପ୍ରଥମ କୋଷରେ ଦୁଇଟିରୁ ଅଧିକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ କୋଷଟିରେ ୮ଟିରୁ ବେଶି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି କୋଷରେ ସର୍ବମୋଟ ଯେତିକି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଧରିବା କଥା, ସେତିକି ଥାଏ, ତାକୁ ଆମେ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

▲ ହିଲିଅମ ପରମାଣୁର ଗଠନ ▲

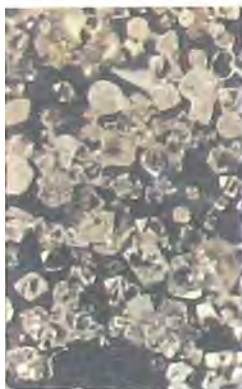

▲ ଲିଥିଅମ ପରମାଣୁର ଗଠନ ▲

କେଷ କହୁ । ଗୋଟିଏ ଇଲିଆ ଦରକାରୀ କଥା ଏଠାରେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ—
ବାହ୍ୟକୋଷରେ ଥିବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ପରମାଣୁର ମିଳନରେ ଅର୍ଥାତ୍
ରସାୟନିକ ସଂଯୋଗରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପରେ ଆମେ ଏଇ ପରମାଣୁର
ମିଳନ ବା ରସାୟନିକ ସଂଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ମୌଳିକ ଓ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ

ଏକ ଜାତିର ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ସମାହାରରେ ଗଠିତ ବସ୍ତୁକୁ ମୌଳିକ ଉପାଦାନ କୁହାଯାଏ । ମନେ କର, ୧୦୩ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରମାଣୁ ଅଛି, ତେବେ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଥିବେ ? ପରମାଣୁର ନାମକୁ ଆମେ ମୌଳିକ ଉପାଦାନ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା । ତେଣୁ ଆମେ କହିବା ଯେ, ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍, କାର୍ବନ, ଲୁହା, ଟିଣ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ । ଏକ, ଦୁଇ, ତିନି ବା ତତୋଧିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ସମାହାରରେ ଗଠିତ ବସ୍ତୁକୁ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ କୁହାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦୁଇଟି ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ସିଜେନ୍ ପରମାଣୁ ମିଳିତ ହେଲେ, ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ଅକ୍ସାଇଡ୍ ନାମକ ଏକ ଯୌଗିକ ପୃଥ୍ବୀ ଭିତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣିରେ ମିଳୁଥିବା ଜେତୋଟି ମୌଳିକ ଓ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ

ମୂଳ ▼

ନିକେଲ-ଯୌଗିକ ▲

ତାମ୍ର ମିଶ୍ରିତ ଖଣିକ ▲

◀ ହୀରକ (କାର୍ବନ)

ବାଇସିୟମ-ଯୌଗିକ ▶

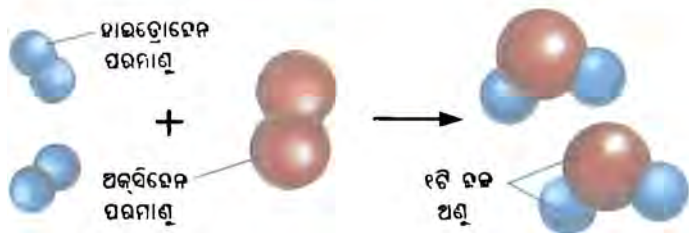
ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଜଳ ବୋଲି କହୁ । ଲୁଣର ରାସାୟନିକ ନାମ ହେଉଛି ସୋଡ଼ିୟମ୍ କ୍ଲୋରାଇଡ୍ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ । ସୋଡ଼ିଅମ୍ ପରମାଣୁ ଓ କ୍ଲୋରିନ୍ ପରମାଣୁର ମିଳନରୁ ଏହା ଗଠିତ ହୋଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରାଇଲେ କେତୋଟି ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ ଗଠିତ ହୋଇପାରିବ କଳ୍ପନା କରିପାରୁଛ କି ?

ପରମାଣୁର ମିଳନ ବା ରାସାୟନିକ ସଂଯୋଗ

ପରମାଣୁ କିପରି ଗଢ଼ାହୋଇଛି, ଜାଣିଲା ପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁବା—ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ ସାଙ୍ଗରେ କିପରି ମିଳନ ହୁଏ । ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହେବାକୁ ପରମାଣୁର ମିଳନ ବା ରାସାୟନିକ ସଂଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷରେ ଯେଉଁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମାଣୁର ମିଳନରେ ଭରା ସାହାଯ୍ୟ କରେ—ଏ କଥା ଆମେ ଟିକିଏ ପୂର୍ବରୁ ଏ ବହିରେ ପଢ଼ିଲୁ । ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟ-କୋଷରେ ଯେତିକି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ରହିଲେ କୋଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା, ସେତିକି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଅଧିକାଂଶ ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷରେ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ରାସାୟନିକ ସଂଯୋଗ ଘଟେ ।

ମନେକର ଦୁଇଟି ପରମାଣୁ ଭିତରେ ମିଳନ ଘଟିଲା । ତାହେଲେ ଦେଖାଯିବ ଯେ ଉଭୟ ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷରେ ଥିବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଭଳି ସଜାଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିଲେ ତାଠୁଁ ଅଲଗା ଢାଞ୍ଚାରେ ସଜାଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତାହାହା ରାସାୟନିକ ସଂଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷ, ଶକ୍ତି ମୁତାବକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା କେମିତି ହୁଏ ? ଏଥିପାଇଁ ତିନୋଟି ପଦ୍ଧତି ରହିଛି; ଯଥା—(କ) ଉଭୟ ପରମାଣୁ ବାହ୍ୟକୋଷର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ଭାଗ କରି ବ୍ୟବହାର କରିବାଦ୍ୱାରା, (ଖ) ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ ଅନ୍ୟ ପରମାଣୁଠାରୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଧାରନେବା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ (ଗ) ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ ଅନ୍ୟ ପରମାଣୁକୁ ନିଜ ବାହ୍ୟକୋଷରୁ ସବୁତକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଆପଣାଛାଏଁ ଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ।

18 ପେଟେବେଳେ କୌଣସି ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଏ, ତାକୁ ସ୍ଥାୟୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁର ଉଦା-ହରଣ ନିଆଯାଉ । ଏହାର ବାହ୍ୟକୋଷରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ବାହ୍ୟକୋଷ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁ କେତୋଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଦରକାର କରେ ? ଉତ୍ତର—ଗୋଟିଏ । ମନେକର ଏହି ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁଟି ଆଉ ଗୋଟିଏ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁକୁ ଭେଟିଲା । ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପରମାଣୁର ମଧ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର । ତେଣୁ ଦୁହେଁଙ୍କର ଗୁଡ଼ିକା ପୁରଣ ପାଇଁ ଉଭୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ-ଯିବା ସ୍ଵାଭବିକ; କାରଣ ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ କୁ ଭଗ କରିପାରିବେ, ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ଓ ଅକ୍ସିଜେନ ସଂଯୋଗରେ ଜଳର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଦୁଇ ରକମର ପ୍ରକରୁପଣ

ଯାହା ଫଳରେ ଉଭୟଙ୍କ ବାହ୍ୟ କୋଷ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଉଗ୍ର କରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ଵାରା ଦୁଇଟିଯାକ ପରମାଣୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ଛଦି ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏପରି ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ପରମାଣୁକୁ ଅଣୁ ବା ମଲିକ୍ୟୁଲ କୁହାଯାଏ । ଉଦାହରଣ—ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ଗ୍ୟାସ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ମଲିକ୍ୟୁଲକୁ ଘେନି ଗଠିତ ହୋଇଛି ।

ଏଥର ଶୁଲ ଗୋଟିଏ କଟିଳ ଉଦାହରଣ ନେବା—ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ଓ ଅକ୍ସିଜେନ୍ ପରମାଣୁ କିପରି ଯୋଡ଼ିହୁଏ ଦେଖିବା । ଗୋଟିଏ ଅକ୍ସିଜେନ୍ ପରମାଣୁରେ ୮ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ଏହାର ନିଉକ୍ଲିଅସର ନିକଟତମ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ କୋଷରେ ୨ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଷରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହ୍ୟ କୋଷରେ ୬ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ବାହ୍ୟ କୋଷଟିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଆଉ ଦୁଇଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଦରକାର । ପୂର୍ବ ଉଦାହରଣରୁ ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଦରକାର । ଅନୁକୂଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ଉଭୟ ପରମାଣୁକୁ ଏକାଠି କରାଯିବ, ତାହାହେଲେ କ'ଣ ହେବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ସିଜେନ୍ ପରମାଣୁ ଦୁଇଟି ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ପରମାଣୁ ସହିତ ମିଶିବେ । ତଦ୍ଵାରା ତିନୋଟିଯାକ ପରମାଣୁର ବାହ୍ୟକୋଷରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବେ । ଏହା ଫଳରେ ଆମେ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍ ଅକ୍ସାଇଡ୍ ମଲିକ୍ୟୁଲ୍ ବା ଜଳ-ଅଣୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବା । (୧୮ ପୃଷ୍ଠାର ଛବିକୁ ଦେଖ ।)

ଲୁଣ-ଅଣୁ କିପରି ଉପରେ ଗଠିତ ହୁଏ ? ଏହାର ରସାୟନିକ ନାମ ସୋଡ଼ିୟମ୍ କ୍ଲୋରାଇଡ୍ । ଏହା ସୋଡ଼ିୟମ୍ ପରମାଣୁ ଓ କ୍ଲୋରିନ୍ ପରମାଣୁର ସଂଯୋଗରୁ ଗଠିତ ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ସୋଡ଼ିୟମ୍ ପରମାଣୁରେ ସମୁଦାୟ ୧୧ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ଏହାର ପ୍ରଥମ କୋଷରେ ୨ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍, ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଷରେ ୮ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଓ ତୃତୀୟ ବା ବାହ୍ୟ କୋଷଟିରେ ଗୋଟିଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ଗୋଟିଏ କ୍ଲୋରିନ୍ ପରମାଣୁରେ ସମୁଦାୟ ୧୭ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ । ଏହାର ପ୍ରଥମ କୋଷରେ ୨ଟି, ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଷରେ ୮ଟି, ଓ ତୃତୀୟ ବା ବାହ୍ୟକୋଷଟିରେ ୭ଟି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଥାଏ ।

ଗୋଟିଏ ଘର ବା ସ୍ଥାୟୀ ପରମାଣୁ ପାଇଁ ଯୋଡ଼ିଯିବ ପରମାଣୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିକର ଆଶ୍ରୟ ନେଇପାରେ । ସେ ହୁଏତ ତୃତୀୟ ବା ବାହ୍ୟକୋଷର ଇଲେକଟ୍ରନ୍‌ଟିକୁ ଯୋଗ କରିପାରେ କିମ୍ବା ଆଉ ଓଟି ଇଲେକଟ୍ରନ୍ କେଉଁଠି ହେଲେ ଆଦାୟକରି ନିଜ ବାହ୍ୟକୋଷ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରେ । କେଉଁ ପଦ୍ଧତି ବେଶି ସହଜ ? ଅବଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଇଲେକଟ୍ରନ୍ ହରାଇବା ହିଁ ସହଜ ପଦ୍ଧତି । ଯେତେବେଳେ ଯୋଡ଼ିଯିବ ପରମାଣୁ ନିଜଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଇଲେକଟ୍ରନ୍ ହରାଏ, ସେତେବେଳେ ତାର ପ୍ରୋଟନମାନଙ୍କର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ଇଲେକଟ୍ରନମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ବେଶି ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ପରମାଣୁଟି ଧନାତ୍ମକ ଆବେଶଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଧନାତ୍ମକ-ଆୟନ ବା ପଜିଟିଭ-ଆୟନ କୁହାଯାଏ ।

ଅପର ପକ୍ଷରେ, କ୍ଲୋରିନ ପରମାଣୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ପରମାଣୁରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଇଲେକଟ୍ରନ୍ ଆଦାୟ କରିବା; କାରଣ ଓଟି ଇଲେକଟ୍ରନ୍ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅସୁବିଧାଜନକ ବ୍ୟାପାର । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ଵଭାବତଃ ଯୋଡ଼ିଯିବ ପରମାଣୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ଇଲେକଟ୍ରନ୍‌ଟିକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରେ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଇଲେକଟ୍ରନ୍ ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ପରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ରଣାତ୍ମକ ଆବେଶଯୁକ୍ତ ପରମାଣୁ ପାଇଁ ଯାଏ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ଏହାକୁ ରଣାତ୍ମକ ଆୟନ ବା ନେଗେଟିଭ ଆୟନ କହିଁ ।

ରଣାତ୍ମକ ଓ ଧନାତ୍ମକ ଆୟନଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ଦେଖାନ୍ତି ? ସେମାନେ ବିପରୀତ ଆବେଶଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆକର୍ଷଣ ବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହ ବାନ୍ଧି ରଖେ । ଏପରି ଭାବରେ ଯୋଡ଼ିଯିବ ଓ କ୍ଲୋରିନ୍ ପରମାଣୁର ସମାହାରରେ ଯୋଡ଼ିଯିବ କ୍ଲୋରାଇଡ୍ ମଲିକୁଲ୍ ବା ଲୁଣ-ଅଣୁ ଗଠିତ ହୁଏ ।

ନିଉକ୍ଲିଅସ

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ କେବଳ ପରମାଣୁରେ ଥିବା ଇଲେକଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଜାଣିଲୁ । ଏହି ଇଲେକଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ରସାୟନିକ ସଂଯୋଗ

ଗୁଡ଼ିକରେ କିପରି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ପ୍ରକୃତି କେମିତି ତା ଦେଖିବା ।

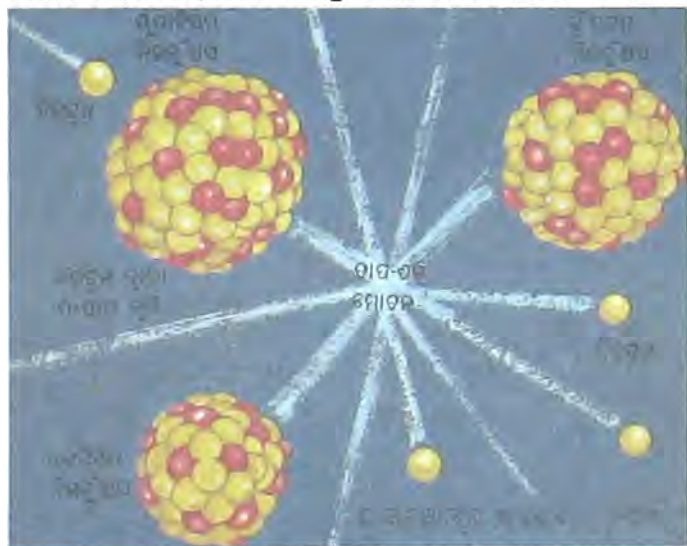
ପୂର୍ବରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ପରମାଣୁର କେନ୍ଦ୍ର ଛଳରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଖୁଦାଖୁଦି ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଛାନଟିକୁ ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରୋଟନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଧନାତ୍ମକ ବା ପଜିଟିଭ୍ ଆବେଶଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଛଳେ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ନିଉଟ୍ରାଲ୍ ବା ଆବେଶ-ବିହୀନ । ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ସମସ୍ତକାର ଆବେଶଯୁକ୍ତ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଆମ ମନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ସୂତଃ ଉଦ୍ଭବ—ପ୍ରୋଟନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂରେଇଯିବା ଯୋଗୁଁ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ଟି କାହିଁକି ଉଜ୍ଜିଯାଉ ନାହିଁ ? ଉତ୍ତର—ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ବିକର୍ଷଣ ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତି-ସମ୍ପନ୍ନ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର ବଳ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ । ଏହି ବଳକୁ ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ବଳ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ବଳ ହିଁ ପ୍ରୋଟନ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଭିତରେ ପରସ୍ପର ସହ ବାନ୍ଧି ରଖେ । ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ବନ୍ଧନ-ଶକ୍ତି ଏ ରୂପ ବଳ ଯୋଗାଇ ଦିଏ । ଏହି ଶକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ? ଜର୍ମାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲ୍‌ବର୍ଟ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍‌ଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଉଦାବନ ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛି ଯେ, ପଦାର୍ଥର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଶକ୍ତିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇପାରେ । ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁତ୍ୱକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇପାରେ । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ପରିମାଣ ତାହାକୁ ଗଠନ କରିବା ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ମୋଟ ବସ୍ତୁତ୍ୱଠାରୁ ପ୍ରକୃତରେ କମ୍ । ଏହା ଯେତିକି କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ସେତିକି ପରିମାଣର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଶକ୍ତିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶକ୍ତି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ପ୍ରୋଟନ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ସହ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ରଖେ ।

ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ବିଭାଜନ

ଅଧିକାଂଶ ସାଧାରଣ ପରମାଣୁଗୁଡ଼ିକର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଭିତରେ ଥିବା ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହିତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏପରି ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସ୍ଥାୟୀ ବା ସ୍ଥିର ବୋଲି କଥିତ । କିନ୍ତୁ ଯୁଗ୍ମନିଅମ୍

ଭଳି କେତେକ ବୃହଦାକୃତି ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଏପରି ଛିରି ନୁହେଁ । କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ବହୁତ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଅବସ୍ଥିତ ।

ବୃହଦାକୃତି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଇ ଛୋଟ ଛୋଟ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ସେଗୁଡ଼ିକ ସହ ସଂଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରାଯିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ଇଚ୍ଛିତ ପଟାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ । ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ପଟାଇବା ଓକ୍ରିୟାକୁ ବିଭଜନ ବା ଫିସନ କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଭଜନ ଆମର କି କାମରେ

ଲଗେ ? ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଯେତେବେଳେ ଯୁରାନିଅମ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ବିଭଜନ ଘଟେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଉଜ୍ଜିଯାଇ ଛୋଟ ଛୋଟ ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ଏପରି ଘଟିବା ବେଳେ ଏହା ନିଜଠାରୁ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ନିଉଟ୍ରନ୍-କଣିକା ତ୍ୟାଗ କରେ । ତା ପଛରେ ଉଭାପ ଆକାରରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ୧୦୦,୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ କୋଇଲ କାଳିବା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ଯେତିକି ଶକ୍ତି ପାଉ, ଏକ କିଲୋଗ୍ରାମ ଯୁରାନିଅମ୍‌ର ବିଭଜନରୁ

ସେତିକି ଶକ୍ତି ମିଳେ । ଏଥର ଅନୁମାନ କର ପରମାଣୁ ବିଭଜନରୁ ଆମେ କି ବିପୁଳ ଶକ୍ତି ପାଇପାରୁ ।

ୟୁରାନିଅମ୍ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର । ପ୍ରଥମଟି ଯୁରାନିଅମ୍-୨୩୮ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା ୨୩୮ । ଅନ୍ୟଟି ଯୁରାନିଅମ୍-୨୩୫ । ଏହାର ବସ୍ତୁତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା ୨୩୫ । ଏ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁରାନିଅମ୍-୨୩୫ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ ସ୍ଥାୟୀ । ତେଣୁ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ପାଇବାପାଇଁ ଏହାକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କିପରି ଫଟେଇ ପାରନ୍ତି ? ସାଧାରଣତଃ ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ନିଉଟ୍ରନ୍, ପ୍ରୋଟନ୍ ବା ଆଲ୍‌ଫା କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଧୁକରୁ ଗୁଳି ମାରିବା ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଦୁର୍ଗ ଉଜିବା ପାଇଁ ନିଉଟ୍ରନ୍ ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଗୁଳି । କାରଣ ତାର ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଆବେଶ କିଛି ନ ଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଧନାତ୍ମକ-ଆବେଶଯୁକ୍ତ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ସହଜରେ ଫଟାଇ ଉଠି ଦେଇପାରେ । ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଆଲ୍‌ଫା କଣିକା (ଆଲ୍‌ଫା କଣିକାରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଦୁଇଟି ନିଉଟ୍ରନ୍ ଥାଏ) ପକ୍ଷରେ ପରମାଣୁକୁ ଫଟାଇବା ଏତେ ସହଜ ହୁଏ ନାହିଁ । ବରଂ ଧନାତ୍ମକ ପ୍ରୋଟନ୍ ବା ଆଲ୍‌ଫା କଣିକାକୁ ଗୁଳି ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରଗଲେ ପ୍ରୋଟନ୍‌ର ଧନାତ୍ମକ-ଆବେଶ ଯୋଗୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିକର୍ଷିତ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିବା ଲାଭେ ନାହିଁ । ତଥାପି କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଆଲ୍‌ଫା କଣିକାକୁ ପରମାଣୁ ଗୋଳାରୁପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଦରକାର ପଡ଼େ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଫିଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହେଲେ ଯାଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ମଧ୍ୟରେ

ପାଇକ୍ଳୋଟ୍ରନ୍

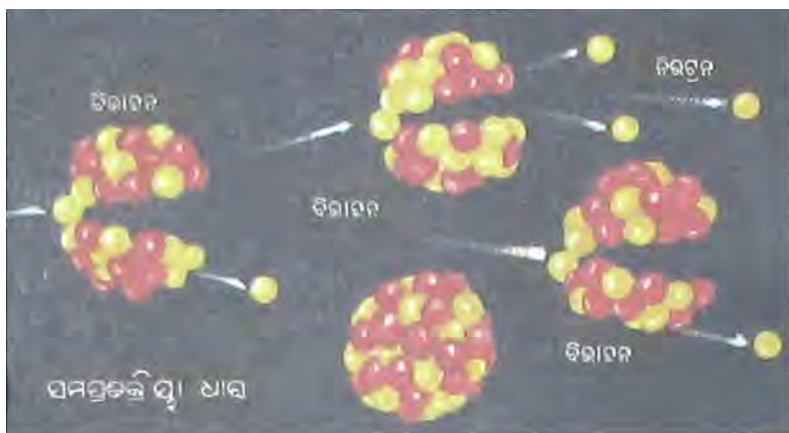
ସାଇକ୍ଲୋଟ୍ରନ୍‌ର
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ

ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସାଇକ୍ଲୋଟ୍ରନ୍ ନାମକ ଗୋଟିଏ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହା କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ନିଷ୍ପେଷ କରେ । ସାଇକ୍ଲୋଟ୍ରନ୍‌ରେ ଦୁଇଟି ଅର୍ଦ୍ଧବୃତ୍ତାକାର ଧାତୁନିର୍ମିତ କୋଠରୀ ବା ଚେମର ଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଡି (Dee) କୁହାଯାଏ । ଏ ଡି ଦୁଇଟିକୁ ଖୁବ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଚୁମ୍ବକର ମେରୁଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଥାଏ ।

ଦୁଇଟିଯାକ ଡି ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିକର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ବା ଆଲ୍‌ଫା କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଛଡ଼ାଯାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଡି'ର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ପରିଧି ଆଡ଼କୁ ବୃତ୍ତାକାରରେ କୋର୍‌ରେ ଘୂରାଯାଏ । ସାଇକ୍ଲୋଟ୍ରନ୍ ଉପରେ ଘନ ଘନ ଘୂରିବା ଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଗତି ଖୁବ୍ ବଦଳିଯାଏ । ସାଇକ୍ଲୋଟ୍ରନ୍‌ରୁ ପଦାକୁ ବାହାରିବା ବେଳକୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଗତି ଆଲୋକର ଗତି ସହିତ ପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ସେଭଳି ଗତିଶୀଳ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଆଲ୍‌ଫା କଣିକା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ଫଟାଇ ଦେଇ ପରମାଣୁକୁ ଘଙ୍ଗିଦେବା ସହଜ ହୁଏ ।

ସମପ୍ରତିଫିୟା ଧାରା

ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଯୁରନିଅମ୍ ପରମାଣୁକୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଧଳ୍କା ମାରି ଫଟାଇ ଦିଏ, ସେତେବେଳେ ସାନ ସାନ ପରମାଣୁ ସବୁ ବାହାରିପଡ଼େ । ତାଛଡ଼ା ଅନେକଗୁଡ଼ାଏ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଓ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ବହୁତଗୁଡ଼ାଏ ଯୁରନିଅମ୍ ପରମାଣୁ ଆଖପାଖରେ ରହିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଫଳ କ'ଣ ହେବ ? ପ୍ରଥମ ଯୁରନିଅମ୍ ପରମାଣୁକୁ କାଟି

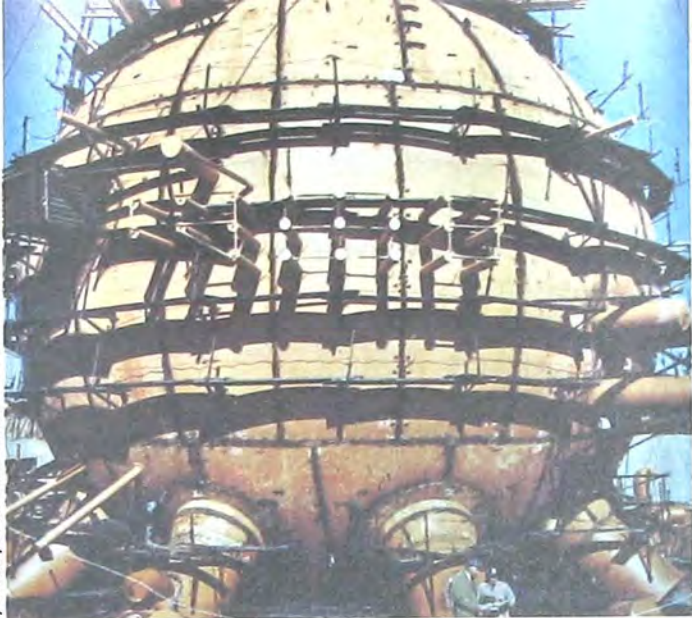

ହୋଇଥିବା ନିଉଟ୍ରନ୍ ଆଖପାଖର ଆହୁରି କେତେ ଯୁଗ୍ମନିଅମ୍ ପରମାଣୁକୁ ଆଘାତ କରେ । ଏହି ନିଉଟ୍ରନ୍ ସେସବୁ ପରମାଣୁକୁ ଫଟାଇ ଦେବା ଫଳରେ ଆହୁରି ବେଶି ନିଉଟ୍ରନ୍ ବାହାରେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ନୂଆ ଯୁଗ୍ମନିଅମ୍ ପରମାଣୁକୁ ଆଘାତ କରି ଫଟାଇଦିଏ । ଏପରି ଭାବରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଘନ ଘନ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟେ । ତା ଫଳରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ କୋଟି କୋଟି ଯୁଗ୍ମନିଅମ୍ ପରମାଣୁର ବିଘଟନ ଘଟେ । ଏହାକୁ ସମସ୍ତକ୍ରିୟା ଧାର ବା ଚେନ୍ ରିଆକ୍ସନ୍ କୁହାଯାଏ ।

ମୁଣ୍ଡାଏ ଯୁଗ୍ମନିଅମ୍ ଭିତରେ ଯଦି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହି ଧାରଟିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେଥିରୁ ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ଶକ୍ତି ଏକାବେଳେକେ ବାହାରିପଡ଼ିବ ଯେ, ତଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟିଯିବ । ପରମାଣୁ ବୋମା ଏମିତି ଫୁଟେ ।

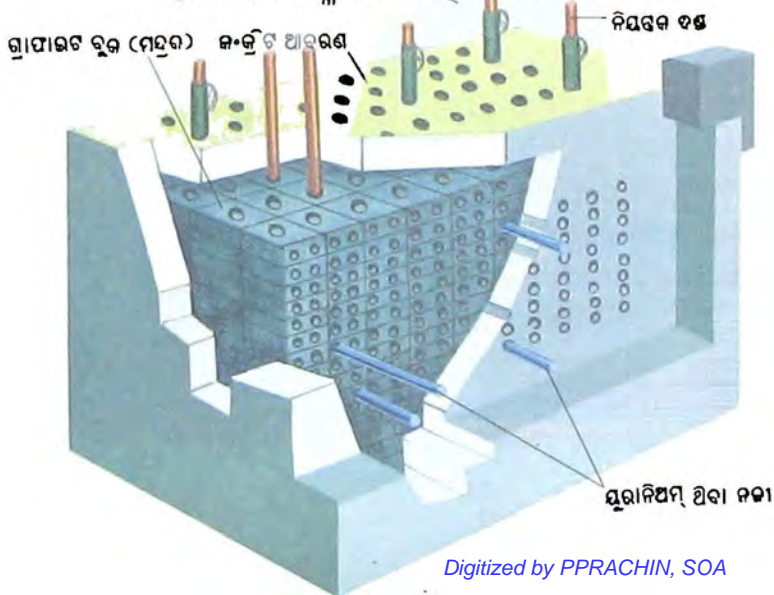
ଏଇ ସମସ୍ତକ୍ରିୟା ଧାରର ସାଂଘାତିକ ଗତିକୁ କିପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ ? ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତାହାର ଠିକଣା ବାଟ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ନିଉକ୍ଲିଆର ପ୍ରକ୍ରିୟକ ବା ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ରିଆକ୍ଟର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ସମସ୍ତକ୍ରିୟା ଧାରକୁ କିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଏ ? ସେଥିପାଇଁ ବିଘଟନ ପଦାର୍ଥ (ଯେପରି କି U-235) ଉରିପଟେ କିଛି ଗ୍ରାଫାଇଟ୍ ଏକ ପ୍ରକାର

(ଉପରେ) ନିଉକ୍ଲିଆର ରିଆକ୍ଟର

(ତଳେ) ନିଉକ୍ଲିଆର ରିଆକ୍ଟରର ଗଠନ

ଅଙ୍ଗାର) ଘେରେଇ ଦିଆଯାଏ । ଏଠାରେ ଗ୍ରାପାଇଜ୍ ମନ୍ଦକ (ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମାନ୍ୟ କରିବା କାମ) ରୂପେ କାମ କରେ । ଫଳରେ ନିଉଟ୍ରନ୍‌ର ଗତି ମନ୍ଦର ହୋଇଯାଏ । ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ରିଆକ୍ଟର ଭିତରକୁ କେତେକ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଶୋଷକ ପଦାର୍ଥର ଛଡ଼ ପୁରାଇ ଦିଆଯିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଗତି ଆହୁରି ଶୁଖିକିତ ହୋଇଯାଏ ।

ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସଙ୍ଗମ ବା ଫ୍ୟୁଜନ୍

ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରୁ ଶକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାଟ ଅଛି । ଓଜନିଆ ପରମାଣୁର ଅସ୍ଥାୟୀ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇଟି

ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସଙ୍ଗମର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍‌ର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌କୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ପାଇପାରିବା । ଏଇ ଉପାୟକୁ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ସଂଗମ ପଦ୍ଧତି କୁହାଯାଏ । ଡିଉଟିରିଅମ୍ ଓ ଟ୍ରିଟିଅମ୍ ହୋଇପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପ ଯାହାକୁ ଭବି-ଉଦୟାନ କୁହାଯାଏ)ର ସଂଗମଦ୍ଵାରା ହିଲିଅମ୍ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଓ ତାହା ଗୋଟିଏ ନିଉଟ୍ରନ୍ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସେ । ଏହି ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସଂଗମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଅତି ଉଚ୍ଚତାପମାତ୍ରା ଦରକାର—ଯାହାକି ୩୦,୦୦୦,୦୦୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବେଶି ।

ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ସଂଗମର ଫଳ ହେଲା ଉଦୟାନ ବୋମାର ବିସ୍ଫୋରଣ । ମଣିଷ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯେତେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିଛି, ସେ ସବୁଠାରୁ ଏହା ଅଧିକ ମାରାତ୍ମକ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ବାଟ ଆବିଷ୍କାର କରି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ବାହାରୁଥିବା ଅପରିମିତ ଶକ୍ତି ମଣିଷର ଉପକାରରେ ଲାଗିପାରୁ ନାହିଁ । ଯେଉଁଦିନ ତା ହୋଇ-

ପାରିବ, ସେଇଦିନ ଏଇ ବିରାଟ ଶକ୍ତିର ଉଷ୍ମ ମନୁଷ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ପରମାଣୁର ଉପଯୋଗ

ପରମାଣୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗବେଷଣାରୁ ମଣିଷର ଉପକାର ପାଇଁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପରମାଣୁ ବିନିଯୋଗ ପ୍ରଣାଳୀ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିର ଅନେକ କ୍ଷତିକାରକ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ମଣିଷର ଉପକାରରେ ଲଗୁଥିବା ପରମାଣୁର କେତେକ ବ୍ୟବହାର ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

୧ । ଶକ୍ତିର ଉତ୍ପାଦନ—

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ବିଘଟନରୁ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତିକୁ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇପାରିବା । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପେ ପୃଥିବୀରୁ କୋଇଲା ଓ ପେଟ୍ରୋଲିଅମ୍ ସଂଗ୍ରହଣ ପରେ ଏହି ପରମାଣୁ ହିଁ ଆମର ଶକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ

କରିବା ଆର ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବ୍ୟବହାର ସଫଳତାପୂର୍ଣ୍ଣ

କରିବ । ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତାହାକ, ପାଣି-
ଜାହାଜ ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଜେନେରେଟର୍ ଚଳାଇବା ହେଲା ପ୍ରଧାନ । ନିକଟ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ରକେଟ ଓ ମହାକାଶ ଯାନ ଚଳାଇବା
ସମ୍ଭବ ହେବ ।

ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ତାହା ଏହିପରି ।
ନିଉକ୍ଲିଆର ଶକ୍ତିରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି କିପରି ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ

ପାରମାଣବିକ ପାଞ୍ଚାୟ ଷ୍ଟେସନରେ ଗୋଟିଏ ନିଉକ୍ଲିଆର ପ୍ରକ୍ରିୟକ
(ରିଆକ୍ଟର), ବାଷ୍ପିକ (ବଏଲର୍), ଟରବାଇନ୍ ଓ ଜନିତ୍ର (ଜେନେରେଟର)
ଥାଏ । ନିଉକ୍ଲିଆର ରିଆକ୍ଟରରେ ପରମାଣୁର ବିଘଟନ ଘଟେ । ବିଘଟନରୁ
ମିଳୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ନିଉକ୍ଲିଆର ଶକ୍ତି ତାପ ଆକାରରେ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ରିଆକ୍-
ଟରର ସମପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଧାରର ଗତିକୁ ଖୁବ୍ ସାବଧାନତାର ସହିତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର-
ଯାଏ । ତା ପଳରେ ତାପଶକ୍ତିର ଉତ୍ପତ୍ତି ଅବ୍ୟାହତ ରହେ । ଏଇ ତାପଶକ୍ତିକୁ

ଏକ ଗଳିତ ତରଳ ବସ୍ତୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୋଷଣ କରାଯାଏ । ଫଳରେ ତାହା ଆହୁରି ଉତ୍ତପ୍ତ ହୁଏ । ଏଇ ଉତ୍ତପ୍ତ ତରଳ ଧାତୁଟିକୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବଲୁର, ଭିତରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ନଳୀ ଭିତର ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ କରାଯାଏ । ଉତ୍ତପ୍ତ ତରଳ ଧାତୁର ତାପ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟବଲୁର ପାଣି ବାଷ୍ପ ପାଇଁ ଟେ । ଏହି ବାଷ୍ପର କୋର ସାହାଯ୍ୟରେ କେନେରେଟର୍ଟି ଚଳେ ଓ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଆମର ଘର ଓ କାରଖାନା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଏ ।

୨ । ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ—

ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ରେଡ଼ିଅମ୍ ବା କୋବାଲ୍‌ଟର ବିକିରଣ ଦ୍ୱାରା କର୍କଟ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଏ । ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ରଣ୍ଡି କର୍କଟ ରୋଗର କୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ମାରିଦିଏ । ତା ଫଳରେ କର୍କଟ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ତନ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ବାର ବୃଦ୍ଧି ଘଟେ ନାହିଁ ।

୩ । କାର୍ବନ ଡେଟିଂ ବା କାର୍ବନଦ୍ୱାରା କାଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ :—

ୟୁରାନିଅମ୍ ପରି ଅଜ୍ଞାର ବା କାର୍ବନ୍‌ରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପରିମାଣୁ ଅଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରକାରେ ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅହରହ କ୍ଷୟ ହେଉଥାଏ । ସମୟ ଗଡ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥରେ ଥିବା ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ଅଜ୍ଞାରର ପରିମାଣ କ୍ରମଶଃ କମୁଥାଏ । ପଦାର୍ଥରେ ଥିବା ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ଅଜ୍ଞାରର ଅନୁପାତ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତାହାର ବୟସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରନ୍ତି । ଏହି ଉପାୟରେ ପଦାର୍ଥର ବୟସ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାର୍ବନ ଡେଟିଂ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍‌ମାନେ ଭୃଗୁଭିକ୍ତ ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ଭଙ୍ଗାର କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକର ବୟସ ଏହି ଉପାୟରେ ନିରୂପଣ କରିପାରନ୍ତି ।

୪ । ଟ୍ରେସର ଗବେଷଣା ବା ଜୀବରସାୟନ ଗବେଷଣା :—

ଜୀବର ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ଘଟୁଥିବା କ୍ରିୟାପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ଅଧିକ କଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହୀ । ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଜୈବ ରସାୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୁହାଯାଏ । ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ପରିମାଣୁ ମିଶ୍ରିତ ରସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଦ୍ୱାରା ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ଗତିଶୀଳ ରସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟର ପଥ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ । ଏପରି ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ଡେକ୍‌ସ୍‌ଟ୍ରିୟ ପରିମାଣୁକୁ ଟ୍ରେସର୍ କୁହାଯାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଜୈବରସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଏ ।

ପାରମାଣବିକ ବିସ୍ଫୋରଣ ମାନବ ସମାଜର ଅପରସୀମ କ୍ଷତି ଘଟାଇ
ପାରେ

୫ । ମାରଣାସ୍ତ୍ର :-

ନିଉକ୍ଲିଆର୍ ଶକ୍ତିକୁ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ ଉଦୟାନ୍ ବୋମା ଭାବେ
କିପରି ଧ୍ବଂସସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ତାହା ଜଣାଶୁଣା । ସେଗୁଡ଼ିକର
ଧ୍ବଂସକାରିତାକୁ କଥାରେ କହି ହେବ ନାହିଁ ।

ଶେଷକଥା

ପରମାଣୁ ଗୋଟିଏ ଚମତ୍କାର ଗବେଷଣା ସାମଗ୍ରୀ । ଏହା ଏତେ ଫଳପ୍ରସୂ
ବିଷୟ ଯେ, ତାର ଅଳ୍ପ କେଉଁଠି କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ପରମାଣୁକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ
ଯେତେ ବେଶି ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ସେତେ ବେଶି ବିସ୍ମୟ ଜାତ ହେଉଛି ।
ଆଜି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍, ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଛଡ଼ା ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରକାର କଣିକା
ଆବିଷ୍କୃତ ହେଇଛି । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ମଣିଷ ଯେପରି ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲା, ‘ବସ୍ତୁ
କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ?’ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଜାଣିବା ଶୁଣିବା ଲୋକେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ।
ଅଳ୍ପ ଦିନ ତଳେ ଗୋଲ୍‌ମାନ ନାମକ ଜଣେ ମାର୍କିନ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବସ୍ତୁର ନିର୍ମାଣ
ପଦ୍ଧତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପରିକଳ୍ପନା ଯୋଗାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ମୂଳ ଉପାଦାନ ହେଲା—କ୍ୱାର୍କ (quark) । କ୍ୱାର୍କର ବୈଦ୍ୟୁ-
ତିକ ଆବେଶ ଅଛି ବୋଲି ମନେ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରକୃତରେ କ୍ୱାର୍କ ବୋଲି କିଛି
ପଦାର୍ଥ ବିଶ୍ୱରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାର ଉତ୍ତର ଉଦ୍‌ବିଷ୍ମୟତର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ହିଁ
ଯୋଗାଇପାରିବେ ।

ନୈମିତ୍ତିକ ବିଷୟକ ସାର

- 1 ଦାସ
- 2 ମରିବା
- 3 ବିଦ୍ୟାବ୍ରତ
- 4 ବନ ଓ ମାଘ
- 5 ଡାଘ
- 6 ଆଶ୍ୱେଷ
- 7 ସଜୀବ ଚନ୍ଦ୍ର — ଜୀବଜନ୍ତୁ
- 8 ସଜୀବ ଚନ୍ଦ୍ର — ମନୁଷ୍ୟ
- 9 ସଜୀବ ଚନ୍ଦ୍ର — ବୃକ୍ଷଜଗତ
- 10 ବୃକ୍ଷଜନ୍ତୁ
- 11 ଶବ୍ଦ
- 12 ଜଳ
- 13 ଗ୍ରାଣୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ
- 14 ମହାବୀର ଓ ମନୁଷ୍ୟ
- 15 ସମୁଦ୍ରରେ ଜୀବନ
- 16 ପରମାତ୍ମା

